

ROČ: 23

ŘÍJEN 1974

ČÍS. X.

ČS SKAUT-EXULANT

ČS. DÁLKOVÁ ŠKOLA

ČS SKAUT-EXULANT

Skautský slib v Kanderstegu

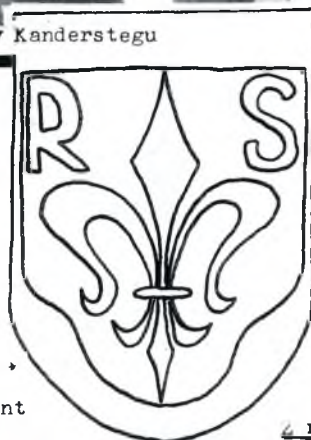
Foto:
Skauti sv. Jiří
z Helmstedtu

JAN MASARYK

Evropské ústředí
Čs. skautů- junaku
CH 8180 Bülach/ZH
Frohaldenstr. 41

FREE CZECHOSLOVAKIA

† 1948

„Dvě krásce spanilých v srdci
mám se pojí: Církev a vlast
(víra a národ), každá srdce
půl-obě srdce celé- to platí
i pro naše skauty v exilu !

Odznak I.R.S.-LEOPOLDOV
Modeloval des. asp.
Sergej Solovjev, absolvent
šperk. škol v Turnové

Tento odznak a řada
dalších dokumentů je
pečlivě uchována v
Evropském ústředí Čs.
skautů a skautek.

našich dokumentů k 28. říjnu :

TGM vyznamenává 28. X. věrné
vojáky.

ČS. DÁLKOVÁ ŠKOLA VÁS ZVE

na
ŠKOLNÍ BĚSĚDKU

v neděli 13. srpna 1961 ve 3 hod.
odpoledne

VESTFOLD FJERNHJELPLEIR

Hof i Vestfold, tlf. Hof 163.

Vlak z Oslo-V. v 10,30 dopol.
příjezd do Sande 12,42, odtud
autem nebo drosjji.

Pofadatelé se pokusí obstarat
auto, které bude čekat u vlaku.

Na shledanou!

Anna Kvaalová

F. J. Kacaboml

Nebude to poprvé, co naše děti exulanti poputují do Norska! Od roku 1959 se tu koná každý rok letní škola a tábor. Od roku 1959 vztahuje se v tomto táboře slavnostním způsobem naše československá vlajka a celý tábor má charakter skautských táborů i když hlavním cílem je škola, vyučování, výchova v naší národní tradici a k tomu zasloužena prázdninová rekreace. Škola norská věrnost je a byla informována o těchto táborech. Naš plakátek ukazuje jakým způsobem byli zvaní i naši krajané v Skandinávii. Jde o pozvánku z roku 1961.

Na skandinávských fjelech a fjordech

K našim obrázkům: 1. Nad Oslofjordem v Storsandau. 2. Vojtech vztahuje naši vlajku. 3. Naše děti zdraví skautským pozdravem a poctu vlajce vzdávají i naše družinové tradiční vlajeky. 4. Holmskolien. 5. Naše děti vysoko nad Oslofjordem v restauraci Holmskolien, kde byly mnohokrát hosty starosty města Oslo. 6. Fy a zábrvy na skalnatém ostrůvku v Valofjord. 7. Fyzionní severští, či turí polární "před-topní zvířata" norské fauny. 8. V táboře na "ofotických ostrovech v průvodu Legoncu. 9. Na sedadle do rychlíku Stuttgart-Hamburgu-Kopenhagen-Oslo. (Všechny foto J. K. Babý). --- Naše soutěž 1/7. a v 9. čísle Skauta-Exulanti jsou uveřejněny na různých stránkách různé skautské oznaky. Napíšte namkterému národu, který patří, kdo posle do 10. listopadu správnou odpověď, dostane za odměnu pěknou knížku. Naše příští číslo vyjde jako dvojčíslo 11/12 a redakční uzavěrka je 1. listopadu. Pro 1. číslo nového 24. ročníku 1975 chystáme barevnou obálku. Pošlete své návrhy, kresby a foto adresa redakce: Stuttgart, Postfach 1134, nebo CH 8180 Bulach /24, Frohaldenstr. 41

Kajky severské (*Somateria mollissima*) v mořské zátce na Severu Norska. Fotografie byla zhotovena v noci ve 02,00 hodiny, v době, kdy se hladina leskla odrazem pul-
nočního slunce. Naši skauti, kteří se zúčastní **NORDJAMBU** mohou pozorovat tyto a jiné ptáky, pojednou-li s br. J. K. Babym i dále na Sever, jak je pro naše údasthky plánová-
no. **Jamboree 1975 - zdar!**

Těm, kdož nebudou moci na Sever poslat e-mail dopisy se skautskými známkami: **Official First Day of Issue**, požá-
dají-li nás o to včas. **Buďte připraveni!**

Dr. J. Kratochvíl,

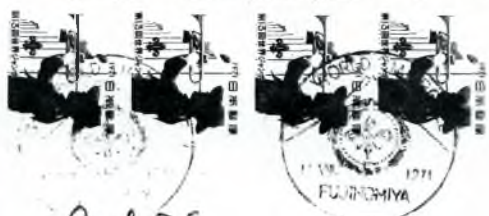

第13回世界ジャンボリー参加章

第13回世界ジャンボリー
1971年8月2日-10日
静岡県朝霧高原

相互理解
ボーイスカウト日本連盟
Official First Day of Issue

Prof. Dr.
Josef Kratochvíl
Haldenstrasse 4
7301 Kemnat
WEST GERMANY

Reportéry **Skauta-Exulanti** z jamboree byli: V roce 1955 z Kanady br. Mirko
v roce 1971 br. Ilek z Japonska. Kdo bude našim reporterem v r. 1975 ? ?
(Bude to br. Flíček, nebo br. Mau, nebo br. Roma nebo kdo jiný?)- Toto
číslo mělo vyjimečné uzávěrku 20. září '74. - Ve vánočním táboře **vydáme**
zvláštní rozmnožené číslo. - 82 Pokračování **Skautská praxe** podle A. B. Svojsíka
v příštím čísle!

Africkou pouští a pralesem

XVII.

Je zajímavé, že o existenci a životě bílého nosorožce je mnoho dohadů a i mylných zpráv, na př. v moderní biologii savaně německého hvozdářského zoologa Otto Fenzlgera z r. 1957 je na str. 228 veřejněn obraz "černého nosorožce" a o bivo "boudovohů" (Spitz-Nasorn) ať se tu zjeví, má jedna o tzv. bílého nosorožce (White Square lipped Rhinoceros). Měl jsem mnoho příležitosti pozorovat bioložky, které se chovají se obou jihoafrických nosorožců — čárňáho nosorožce (DICKEROS BICORNIS — Black Rhinoceros, africkánky SWARTRENGSTERN) a bílého nosorožce (DICKEROS SIMUS — africkánky WITRENGOSTER) a při srovnávání zpráv z Bechua, Bantuy zoologie, Ntshamena a j. zjistil jsem, že tyto dva nosorožci jsou často zaměňováni.

ELUHLUWE rezervát je vlastně bílého, nebo širokého nosorožce. Zjistil jsem však bery, že tyto nosorožci, jakoli vědění ostatní světu, rádi přebíhají do přírodního rezervátu UMPFOLUZI, který je v sousedství ELUHLUWE (vyslov ELUHLUWI). Po návštěvě má Eluhlule větší popularitu a oblibu, jsou zvířata z Umfolosi chytána a dovážena zpět do Eluhlule, ale jak mi potvrdil zensach officer John Vincent, vrací se opět a opět do Umfolosi. Bílý nosorožec i čerňavý nosorožec jsou si nápadně podobní, oba jsou dvouroucí, ale samice bílého nosorožce má přední roh nápadně větší a dlouhý, že vypadá jako vyztužená kavič. Bílý nosorožec

vypadá mnohem nebezpečněji než černý, ale v chování je mnohem méně účinný a možná se k němu značně přibližuje bez velkého nebezpečí, kdežto černý nosorožec poraní a zabijí již mnoho odvážlivých. Bílý či širokohlavý nosorožec je blízkým příbuzným srstnatoho pravěkého nosorožce, který žil v tzv. předpolopní době i v Čechách a na Moravě a proti Absolonu a j. našli řadu jeho kostrů na různých místech našeho území.

Podle dosud neuvěřitelných výzkumů o zoosociologii nosorožců bílých, bylo zjištěno, že samci mají své rozšířené "teritoria, t.j. území, které suverénně brání proti vstupu jiných samců svého rodu, ale kdo rádi vstoupí samci, je sám zabíjí. Podle jihoafrických badatelů, vybrali si pak samice každého samce a putuje od jednoho teritoria k druhému a volá, když ho ono nosorožčího samce za manželku, zůstává při něm a mládětem, ale ne trvá, než vstoupí a i mládětem putuje čas od času do jiného teritoria, kde je případně lepší pastva a pak sjezd s novým samcem. Ten ptičímá jí i její mláďe a snaží se je v případě potřeby bránit — až nutno říci, že proti nosorožci se neodvážejí lovití lakřka šádné zvíře. Po travě nosorožce byly traviny lisli i větrky a kořeny rozličných bylin a křeh i ostnů. V teritoria nosorožců byly některými vydupány mnohohlasty, kterými se zvíře ubírá či ubíhá.

Nápadnými byly i velké hromady kobylenec, chome-li b tak nazvat podle podobnosti ekrementů u koní. Nosorožci užívají určitá místa, kde a pak opravdu nahromadění volně hromady a ty jsou znamenání značkou teritoria. (Pokračování)

Na křehi obou druhů nosorožců jsem viděl stovky much a ovadl a samozřejmě kolem kobylenec jiné druhy.

Ku podivu svého černého prvotvorce — který nad tímle opravdu kroužil hlavou a s výsměchem pak vyprávěl svým kamarádům — chystal jsem do dítko tyto muchy, často mnohem horlivěji, než pořizoval foto nosorožce. Znalce much (DIPTER) profesor K. Lidner ze Stuttgartského muzea při rodních věd mne prosl, abych mu takové muchy opatřil. Prof. Lidner pozítí mne nejedle znalce much ve světě, ba myslím, že je sám uznávaný na Západě i na Východě za největšího autoritu v znalosti much.

Nosorožci jsou zvířata, která znaly již nejstarší známý dějinný lidstva. Podle PLINIA přivezl císař Pompejus do Říma roku 61 před Kristem jednorohého nosorožce. Podle PLINIA je nosorožec odvěký nepřítel slonů. "Brousi" si př roh o kámen a v zápasu mříž po bráde, dobře věda, že měkče jest a tak slona umučuje! V knise Jobově (28) čteme: "Svolil-li jednorohce, aby tobě slonovi a u jení tých nocoval? Připíchl-liš by provazem jednorohce k orání? Vlátil-li by brády za sebou? Zdá-li se náh ubezpečí, protože jeho stla je velká a poručil mu prací svou?..." V textu se mluví o zvířeti "reem" a připouje se mu jeden i dva rohy!

SLAM arabští epikové vyprávějí již sáhy o dvou druzích nosorožců a rozemávají indické a africké nosorožce. MARCO POLO píše ve svém cestopole pro Indii a Sumátře o nosorožcích: "Žije tam mnoho slonů a "trouhů", kteří mají síce stejné nosy jako slon, ale jsou menší a kůže podobají se bivořím. Nosů než uprotřed na čela... rádi se sžívají v kalu a jsou vléče hrubý a okřivý dotyčec." Mnoho by se tu dalo vypsat o nosorožcích starších epikověch na nosorožce. Ještěk podivuhodná, nemotorná působící povata a hlavou, která připomíná předpolopní zvířata a slonů, jsou odma, největšíma částí a širokou tlamou, je opravdu bizarní. Divl jsem se, že jejich kůže byla pokryta slovnými much, až je sudno, že je to kůže tuatoroků, kterou nasporovali v nehrubě bry měkčích křehkých křevě. Když se jim nosorožec porá, nebo dotyčec probíhá.

Měl jsem příležitost sledovat rodinu nosorožce bílého. Mědě, až mělo již značek ve hy, pilo mléko a mámy a jinak akrotale, nebo jiné jedu. Je mezi britými křeh a odpovídalo, zatím co rodice se krmily litry eukalyptových křeh a malých křehých křevě akacii i na nasporu vysokých stromů tráva a polotravně. S nosorožci jsem také několikrát navštívil přírodu, které svědčí, že ve svlétní kapitole ve knise, má povídky. V blízkosti nosorožců se mlčovalá vědy řada pláček, na př. psák křehok, který se živí hmyzem na úbe nosorožce, ale i kováč křehy špaček, který chystal hmyz a okolí nosorožce. Hojnými "vodci a dozorci" jsou

Epipravujeme pro vás dva zajímavé cestopisy Na skanninových řjalech a fjordech a "Africkou pouští a pralesem I. a II. díl. Obě cestopisy vycházely svého času v chineckém DENNÍM HANGATELI. V našem vydání budou doplněny esťnými, původními obrázky autora)

Africkou pouští a pralesem - 84 - **Africkou pouští a pralesem** **Africkou pouští a pralesem** **Africkou pouští a pralesem**

DENNÍM HANGATELI.

E.Th. Seton: VÍTĚZNÝ VLK BILLY Z PUSTINY

(Pokračování) Sestkrate jsem

ho viděl a sázím se, že ho v neděli uvidím po sedmé. Potom si na dlouho odpočine.“ A tak na témže místě, kde se to vše přihodilo, při šumu nočního větru a štekotu stepních vlků, přerývaného občas hluboce táhlým vytím samotného hrdiny, naslouchal jsem kapitolám tohoto příběhu, které spolu s jinými, sebranými na různých stranách, poskytly mi historie o Velkém černém vlku ze Strážného hřbetu.

III.

V CAŇONU

Před lety, na jaře 1892 „vlčil“ kterýsi vlčák na východní straně Strážné hory, která tak dlouho byla hlavním mezníkem starých osadníků z rovin. Kožišiny neplatily mnoho v květnu, ale odměny byly vysoké, pět dolarů za hlavu a jednou tolik za vlčice. Jak se ubíral jednoho rána k zátoce, uviděl, jak se s druhé strany blíží vlk, aby se napil. Měl snadný výstřel a zabiv zvíře, shledal, že to byla kojící vlčice. Patrně byla její rodina kdesi nablízku; ztrávil tu tedy několik dní, pátraje na všech pravděpodobných místech, ale nenašel stop, vedoucích k doupěti.

Dva týdny později, když se spouštěl vlčák do sousedního caňonu, uviděl vlka, vylézajícího z dou-

pěte. Ručnice, vždy připravená, spustila, a na šňůru přibyl nový, desetidolarový skalp. Hrabal nyní v dou-
pěti a našel pelech, který k největšímu jeho překva-
pení choval ne obvyklých pět nebo šest vlčat, nýbrž
jedenáct, a ta byla ku podivu dvojí velikosti; pět bylo
větších a starších než druhých šest. Byly to dvě od-
lišné rodiny s jednou matkou, a když připojoval jejich
skalpy na svou šňůru trofejí, rozbřeskla se lovcí prav-
da. Část byla jistě rodinou vlčice, kterou zabil před
čtrnácti dny. Případ byl jasný: mláďata, čekající na
matku, která se již nikdy neměla vrátiti, kňučela
žalostně a tím hlasitěji, čím více vzrůstal jejich hlad;
mimojdoucí druhá matka zaslechla vlčata; její srdce
bylo zněžnělé tím, že sama nedávno vrhla mláďata,
i ujala se tedy sirotek, přenesla si je do doupěte, a
starala se o dvojí rodinu, až střelec přerval tklivou
kapitolu.

Tak mnohý vlčák hrabal ve vlčím doupěti nadar-
mo. Staří vlci nebo snad i sama vlčata vyhrabují si
často malé postranní skrýše a síňky, a vnikne-li do
doupěte nepřítel, skryjí se v nich. Kyprá země za-
kryje skrýšku a mláďata tak uniknou. Když vlčák
odcházel se svými skalpy, nevěděl, že největší z vlčat
bylo dosud v doupěti, a i kdyby byl čekal dvě hodiny,
nebyl by býval moudřejším. O tři hodiny později za-
padlo slunce, a v díře to lehce zaškrábalo. (Pokračování)

Vis Táborovi dank
nestry Vikky P.

Situční mapy polohy
vysokohorského tábore

Naše kreslička skautka Anja
si zaměnila bratra Gandiho
s Diogenem...

Šlože si do taško výroční
omilil ESPERANTO!

SEVERKA ZAZARILA
Naše první obrázky
z našich táborů na
severu Německa (br. Maugli)

ČS. DÁLKOVÁ ŠKOLA

Slabika by (bj).

— se pásl na louce. — je bylina nevátná. Pozoruj —! — má
bystřek tot. Vlák zastaví v —. V sousední vsi mají — obyvatel.
— zrak? Co uděláš s — peněz? Divíš se — mého zrak. — je město.

Doplň ty věty slovy z následu-
jícího slovníčku!

Vzor: býček se pásl na louce.

Do slovníčku!

- býček
- býli
- bystře
- bystřina
- Bystřice
- úbytek
- zbyteční
- přebýtek
- bystrot
- Přibylav

Š kterými základními slovy jsou
ta slova přibuzná?

Výklad slov.

- blahobyť = bohatství, dostatek něčeho
- bystřina = rychlý, úby
- bystřina = prudký tok ve horách
- bystrot = rychlost, úlet
- Bystřice = osada
- Býčková a Přibylav = město
- bystřina = bystrým učinil
- babka = strom, druh javoru

Slabika bi (b).

Uťov a nospí věty se známými slovy habička, bič, bílý (anh)
obíl, rozbi, bílí (posl).

Vzor: Přibylav je nám habička.

SKAUT JE VĚRNÝ A ODDANÝ

SKAUT EKULANT! Měsíčník skautů, skautek, vláda a světlušek z ČSR v zahraničí a z exilu. Ročník 23, čís. 10 říjen 1974. Redakce: Baby, Šella Dan, Dubana, Z-trak, CH ŠIBO Bulach, Frcha, Ledustr. 41, neb D 7000 STUTTGART 1, Postfach 1174. Registrovaným členům zdarma. Naše telegramy: Redačovský kurz a zímní tábor o vácích na Kstivalu je připraven! Dobu a program sdělíme tam, kdož se na zímní tábor přihlíší. Na skautském hradě Kostivalu byla objevena nová tajná místnost, která slouží za družinovou klubovnu a k záležitostem "spik-lanců". Budete překvapeni! Skautskými dokumenty jsou fotografie, které pořídili na Kanderstegu skauti rozličných národů při naší naší svatě a skautském alibu. Postali jsme jich již několik. Praveho přítele poznáš v nouzi! — mate skolekou písnet? kdo se odrodil...?!